

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянки Захарової Ганни Геннадіївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 232 Кодексу законів про працю України

м. К и ї в
11 жовтня 2018 року
№ 328-1(II)/2018

Справа № 3-343/2018(4636/18)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Шаптали Наталі Костянтинівни – головуючої,
Запорожця Михайла Петровича,
Мойсика Володимира Романовича – доповідача,

розглянула питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянки Захарової Ганни Геннадіївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 232 Кодексу законів про працю України.

Заслухавши суддю-доповідача Мойсика В.Р. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. До Конституційного Суду України звернулася громадянка Захарова Г.Г. із клопотанням визнати такими, що не відповідають частинам другій, третій статті 24 Конституції України

(є неконституційними), положення частини другої статті 232 Кодексу законів про працю України (далі – Кодекс), якою встановлено перелік осіб, за позовами яких спори про відмову у прийнятті їх на роботу розглядаються безпосередньо в районних, районних у місті, міських чи міськрайонних судах.

Захарова Г.Г. зазначає, що постановою Великої Палати Верховного Суду від 16 травня 2018 року їй відмовлено у задоволенні заяви про перегляд судових рішень у справі за її позовом про скасування наказу про звільнення та поновлення на роботі (рішення Святошинського районного суду міста Києва від 28 квітня 2016 року та ухвали Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 27 вересня 2017 року) з підстави неоднакового застосування судами частини третьої статті 184 Кодексу.

У названій постанові Велика Палата Верховного Суду послалась на положення частини другої статті 232 Кодексу як на підставу для висновку про неможливість подання вагітною жінкою, яка працює на умовах строкового трудового договору, позову до роботодавця про поновлення на роботі.

На думку Захарової Г.Г., застосувавши частину другу статті 232 Кодексу всупереч частинам другій, третій статті 24 Конституції, якими гарантовано право вагітної жінки на відпустку у зв'язку з вагітністю та пологами, Велика Палата Верховного Суду „фактично дозволила роботодавцю не відновлювати порушене право вагітної жінки на працю через поновлення її на роботі (хоча є очевидним, що цей спосіб правового захисту є ефективним), а натомість запропонувала неефективний – пред'явлення позову до роботодавця щодо зобов'язання працевлаштувати вагітну жінку“.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначається обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77). Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу, стверджуючи про невідповідність оспорюваного закону України (його окремих положень) Основному Закону України (неконституційність), повинен обґрунтувати зміст і вимоги конституційної скарги.

Аналіз клопотання дає підстави для висновку, що Захарова Г.Г. не навела обґрунтування тверджень щодо невідповідності Конституції України (неконституційності) положень частини другої статті 232 Кодексу, а лише висловила незгоду з їх тлумаченням у її справі Верховним Судом, посилаючись на частини другу, третю статті 24 Основного Закону України. Однак правового зв'язку між оспорюваними положеннями Кодексу та вказаними конституційними приписами не вбачається.

Обґрунтовуючи невідповідність положень частини другої статті 232 Кодексу положенням частин другої, третьої статті 24 Конституції України, заявниця стверджує, що Велика Палата Верховного Суду, застосувавши у постанові від 16 травня 2018 року положення частини другої статті 232 Кодексу, витлумачила їх на власний розсуд і фактично дозволила роботодавцю не відновлювати порушене право вагітної жінки на працю. Крім того, Захарова Г.Г. викладає свої міркування стосовно обрання найбільш ефективного способу правового захисту порушених прав.

Фактично Захарова Г.Г. висловлює незгоду з прийнятою у її справі постановою Великої Палати Верховного Суду від 16 травня 2018 року. Однак незгода із судовим рішенням у конкретній справі не є підставою для

перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень).

Отже, зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 55, 147, 150, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 38, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянки Захарової Ганни Геннадіївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 232 Кодексу законів про працю України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**